

Α'ω. Τὰ Σημεῖα, ἢ οἱ τόνοι τῶν ἤχων γεννῶνται ἀπὸ τὴν εἰδικὴν Φύσιν τῆ ἠχητικῆς Σώματος, ἀπὸ τὸν τρόπον, ἢ ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῆς εἰσβολῆς, καὶ ἀπὸ τὴν διάφορον κατασκευὴν τῆ ὀργάνου τῆ "Ηχη, ὅλα αὐτὰ συνεισφέρουσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἐξαίσιον ποικιλότητα, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν διαφορὰν ὡς παρατηρεῖμεν εἰς τὰς τόνους, ἢ εἰς τὰ σημεῖα τῆ "Ηχη. (α)

ζεται φωνοκαμπτικὸν κέντρον, ἀπὸ τὴν λέξιν φωνὴ καὶ κάμπτω.

Ἰστέον 2, ὅτι καθὼς ἡ ἐπισήμη τῆς ὁράσεως ὀνομάζεται ὀπτικὴ, ἢ τῶ καὶ ἡ ἐπισήμη τῆ ἤχη, ἢ τῆς ἀκοῆς ὀνομάζεται Ἀκυσικὴ, ἀπὸ τὸ ῥῆμα ἀκέω, ἢ Φωνικὴ ἀπὸ τὴν λέξιν φωνή· ἡ Κατακυσικὴ εἶναι ἓνα μέρος ὅπῃ πραγματεύεται διὰ τὰς ἀντανεκλωμένους ἤχους, ἢ τοὶ διὰ τὰς ἤχους, κτ. ἡ Διακυσικὴ εἶναι ἓνα ἄλλο μέρος ὅπῃ πραγματεύεται διὰ τὰς ἤχους ὅπῃ θλῶνται διὰ μέσση τῆς Διαθλάσεως, καὶ τέλος πάντων τὰ ὄργανα ὅπῃ μεταχειρίζονται διὰ τὰ βοηθήσωσιν, ἢ τὰ φέρουσιν εἰς ἐντέλειαν τὴν αἴθησιν τῆς ἀκοῆς ὀνομάζονται Ω'τακυσικά, ἀπὸ τὸ ὤς, καὶ ἀκέω.

(α) Ἐδὼ θέλω βάλῃ κάποιας παρατηρήσεις περὶ τῆ "Ηχη, ὅσας θεωρεῖται ὡς τὸ ὑποκείμενον τῆς Μυσικῆς.

1. Κατ' ἀναλογίαν ὅπῃ οἱ ἤχοι εἶναι μεγαλήτεροι, ἢ βραδύτεροι, ὀνομάζονται ὑψηλοὶ, ἢ χαμηλοὶ, δυνατοὶ, ἢ ἀδύνατοι, τὸ ὁποῖον κρέματα ἀπὸ τὴν φύσιν τῆ ἠχητικῆς Σώματος, ἀπὸ τὸ χῆμά τῆ, καὶ ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς εἰσβολῆς, κτ.